

1851 og 1852, hvorefter Skattefordelingen skulde ske i Forholdet: Landet $\frac{2}{3}$ og Købstæderne $\frac{1}{3}$, medens Udgifterne til Vejvæsenet fordeltes efter Hartkorn.

Denne midlertidige Ordning fornyedes for Aarene 1853—56 og fastsloges endelig ved Loven af $\frac{21}{1}$ 1857.

Foruden de nævnte tvende Fordelingsgrundlag bestod alt i 1857 for Udgifterne til Amtsrejser Fordelingsgrundlaget $\frac{9}{10}$ (for Landet) og $\frac{1}{10}$ (for Købstæderne). For nu at undgaa en Række yderligere „Fordelingsgrundlag“, nemlig som Følge af:

Lovene af $\frac{4}{3}$ 1857 henholdsvis om Befordringsgodtgørelse til Forligsmæglere og om Sognefogders Lønning (Udgiften paalægges Landet alene).

Loven af $\frac{29}{12}$ 1857 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene (Fordeling efter som Sygdommen findes i Købstad eller paa Land).

Skoleloven af $\frac{8}{3}$ 1856 (Fordeling efter Folketal), bifaldt Indenrigsministeriet under $\frac{13}{1}$ 1868 Amtsraadets Indstilling om, at samtlige de hernaævnte Udgifter henførtes under de to af de tre i 1857 fastslaaede Fordelingsgrundlag nemlig, „Trediedels-“ og „Tiendedels“ fordelingen.

Ved denne Ordning fik Landet noget større Byrde end tidligere; men Landets Repræsentanter i Amtsraadet udtalte, at de lagde saa megen Vægt paa Bevarelsen af Fællesskabet mellem By og Land, at de ikke tog i Betænkning at paatage sig denne Byrde.

Da imidlertid Landet, alt som Tiden gik, og Forholdet mellem Folketallet i Købstæderne og paa Landet ændredes, følte sig mere og mere brøstholdent ved Fordelingstallet $\frac{2}{3}$ mod $\frac{1}{3}$, førtes der idelige Forhandlinger om Ændring i dette Grundlag.

I Aaret 1898 sluttedes der endelig en Overenskomst mellem Landet og Byerne for Femaaret 1899—1900—1903-04 gaaende ud paa, at Købstæderne skulde yde et aarligt Bidrag af 2450 Kr. til den fælles Amtsrepartitionsfond udover det lovbevalde Bidrag.

For at opnaa denne Ordning gik Landet ind paa, at $\frac{1}{3}$ af Renterne af den i Henhold til Lov af $\frac{7}{2}$ 1851 § 5, kgl. Resolutioner af $\frac{5}{5}$ 1852 og $\frac{9}{12}$ 1861, jfr. Indenrigsministeriets Skrivelse af $\frac{7}{1}$ 1862 for Bornholm oprettede, i Løbet af 10 Aar tilvejebragte og under Amtsraadets Bestyrelse henlagte Amtskommunefond, stort ialt 230,424 Rdlr. (der tilfaldt Bornholm som Erstatning for den Øen tidligere indrømmede Fritagelse for Brændevinsafgift) skulde tilfalde Købstæderne til Fordeling efter Folketal. — En omtrentlig tilsvarende Del af disse Renter var tidligere aarlig tilstaaet snart denne snart hin Købstad — efter Ansøgning — til Brolægning af Købstadgader.

Denne Overenskomst fornyedes for Femaaret 1904-05—1908-09; men siden da er Tiden hengaaet med resultatløs Forhandling om Overenskomstens Fornyelse.

Landet følte sig stadig mere og mere brøstholdent ved Fordelingsgrundlaget $\frac{2}{3}$ mod $\frac{1}{3}$ og Købstæderne, der alt ved Indgaaelsen af de tidligere Overenskomster havde erkendt Fordelingens Uretfærdighed, tilbød ved Skrivelse af $\frac{3}{12}$ 1909 det vedrørende Overenskomstsagen nedsatte Amtsraadsudvalg at bidrage med $\frac{2}{5}$ mod, at Landet ydede $\frac{3}{5}$; men Udvalget holdt paa, at Fordelingen burde ske paa Grundlag af Folketallet henholdsvis i Købstæderne og paa Landet (i 1911 henholdsvis 18722 og 24042).

Ved et Fællesmøde den 1ste Februar 1910 mellem Delegerede fra Købstæderne og Amtsraadsudvalget gik Købstæderne ind paa Fordeling efter Folketal, men knyttede hertil forskellige Betingelser bl. a. vedrørende Forbud mod Kapitalforbrug af Amtskommunefondens Midler.

Samtidig med de heromhandlede Overenskomstforhandlinger havde Amtsraadet nemlig — den 15de Januar 1910 — vedtaget et Kapitalforbrug paa 50,000 Kr. af Amtskommunefondens Midler til Anlæg af en Landevej mellem Hasle og Allinge, til hvilket Kapitalforbrug Indenrigsministeriet meddelte Samtykke ved Skrivelse af 14. April 1910, saaledes at Beløbet — som indstillet — vilde være at restituere af Fondens Renter med 4,000 Kr. aarlig, saasnart Restitutionen af et i 1891 med Indenrigsministeriets Samtykke til Opførelse af et Amtssygehus optaget Laan var afsluttet (hvilket først er sket i Juni Termin 1915).

Købstæderne følte sig brøstholdne ved det skete Kapitalforbrug, dels fordi de ansaa „Kapitalforbrug“ som stridende mod for Fonden gældende Bestemmelser, dels fordi den Brøkdel af Renterne, der vilde tilfalde Købstæderne efter Folketal,